

РЕШЕНИЕ

№ 5498

гр. София, 29.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6427** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 23, представлявано от И. К.-Управител, чрез адв. М. А., САК, срещу Решение № Ц 1040-22- 389/09.11.2020 г. на директора на ТП НОИ-С. град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД -1 - 21 - 00797133/17.08.2020 г.

С жалбата се твърди, че предписанията и потвърждаващото ги решение са неправилни и незаконосъобразни, постановени при нарушение на материалния закон и процесуалните правила, поради което се иска те да бъдат отменени от съда.

Жалбоподателят [фирма], чрез адв. М. А., редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът Директора на ТП на НОИ - С. – ГРАД, редовно призован, се представлява от юрк. П., който моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и потвърди атакуваното решение като правилно и законосъобразно, постановено при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с действащите материално правни норми. Счита също, че Решението е мотивирано, като в него са посочени всички фактически и правни основания за издаването му. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

От фактическа и правна страна:

Жалбата изхожда от надлежна страна, съответна е на изискванията за форма и реквизити и е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО. Поради това се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна поради следното.

На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37, ал. 1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт на жалбоподателя [фирма] са издадени Задължителни предписания № ЗД -1 - 21 - 00797133/17.08.2020 г. за заличаване на подадените данни по чл.5, ал. 4, т. 1 от КСО с код за вид осигурен-10 за И. Й. Д., ЕГН [ЕГН] за периода от 15.06.16 г. до 19.04.19 г. включително.

Във връзка с писмо вх. № Ц4023-21-270 от 23.07.2020г., относно проверка на осигурителния стаж и доход на И. Й. Д., ЕГН [ЕГН] по подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО от [фирма] е извършена проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. град в осигурителя, приключила с констативен протокол № КП-5-21 -00797155/17.08.2020г., при която е установено следното:

Осигурителят [фирма], ЕИК[ЕИК] е вписан в търговския регистър на 27.08.2008 г. със съдружници И. Л. К. и Б. И. Н. и управител И. Л. К..

По партидата на дружеството няма вписан договор за управление и контрол с И. Й. Д., ЕГН [ЕГН]. Същата не е вписана като управител на дружеството.

При извършена проверка в информационната система на НОИ – регистър на осигурените лица за И. Й. Д. е установено, че са подавани данни по чл.5, ал.4 от КСО от [фирма] с код за „вид осигурен“ - 10 за периода от 15.06.2016 г. до 19.04.2019 г. вкл. за пълни отработени месеци и съответния размер на осигурителен доход, като е спазен минималния месечен размер на осигурителния доход, съгласно Приложение №1 към чл. 9, ал.1, т. 1 от ЗБДОО за съответната година.

В представените от осигурителя фишове за изплатено възнаграждение за периода от 15.06 2016 г. до 19.04.2019 г. вкл., лицето фигурира с „хонорар” в размер на 300.00 лв. месечно за пълни отработени месеци.

Съгласно чл. 141, ал. 3 от Търговския закон /ТЗ/ „избор и освобождаване на управител, както и назначаване на ликвидатор имат действие от вписването им в търговския регистър. Следователно, вписването в търговския регистър е необходимо условие за признаване или отнемане качеството на лицето като управител. То има и конститутивно действие. Това действие е от значение не само за търговските сделки, а и за всички граждански и административни отношения. Съгласно чл. 141, ал. 6 от ТЗ „О. и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица след вписването им.”

Решенията за назначаване и освобождаване на управител на дружествата с ограничена отговорност подлежат на вписване в търговския регистър. В чл. 6 от ЗТР е предвиден срок, в който всяко лице, което е задължено да заяви вписване на обстоятелства или да представи актове в търговския регистър, трябва да извърши това в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството.

Като правно регламентирано условие по Закона за търговския регистър, целта на вписването е да гарантира на третите лица сигурност и достоверност относно фактите

на възникване, съществуване и прекратяване на договорите за управление и контрол. В този смисъл чл. 10, ал. 2 от ЗТР регламентира, че неписаните, но подлежащи на вписване в търговския регистър обстоятелства се смятат за несъществуващи за трети добросъвестни лица, независимо дали те са или не са участници в търговския обмен.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 21 от ТЗ, търговският управител /прокурист/ е физическо лице натоварено и упълномощено от търговец да управлява предприятието му срещу възнаграждение. Упълномощаването на прокуриста трябва да бъде извършено писмено в договор, с нотариално заверени подписи и да се заяви от търговеца за вписване в търговския регистър, заедно с образец от подписа на прокуриста. Тези нормативни изисквания са за редовност и законосъобразност на договора за прокура, като неспазването на разпоредбите на чл. 21 и чл. 23 от ТЗ водят до не възникване на този вид търговско представителство спрямо трети лица.

В този смисъл необосновани се явяват доводите на жалбополателя, че изпълнителите по договор за управление имат такова качество от момента на сключване на договора между страните — изпълнител, търговско дружество и от този момент възниква осигурителното правоотношение.

За да се осигурява по реда на чл. 4, ал.1, т.7 от КСО, управителят на търговското дружество следва да е вписан в Търговския регистър като изпълнител по договор за възлагане на управлението. Търговският закон изисква отношенията между него и съответното дружество да се уреждат с договор за възлагане на управлението, сключен в писмена форма. За да е налице основание за осигуряване по чл. 4, ал.1, т.7 от КСО изпълнителят по договор за управление трябва да е вписан в Търговския регистър и да има уговорено възнаграждение.

В случай че управителят, който не е съдружник в О. не е вписан в Търговския регистър, той подлежи на задължително осигуряване при условията за лицата работещи без трудово правоотношение или по трудов договор, ако такъв е изрично сключен и е регистриран по съответния ред.

Доходът, върху който се дължат осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване за тези лица, се определя съгласно разпоредбите на чл. 6, ал. 3 от кодекса. Осигурителният доход е полученото, или начисленото, но неизплатено възнаграждение по договора, но не по-малко от минималния месечен размер на осигурителния доход на основни икономически дейности и квалификационни групи професии съгласно чл. 6, ал. 2, т. 3 от КСО и не по-голям от максималния осигурителен доход, определен със ЗВДОО за съответната календарна година.

На основание чл. 4, ал. 3, т. 5 от КСО, задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са лицата, които полагат труд без трудово правоотношение и получават месечно възнаграждение, равно или над една минимална работна заплата, след намаляването му с разходите за дейността, ако не са осигурени на друго основание през съответния месец, а по реда на т. 6 - лицата, които полагат труд без трудово правоотношение, които са осигурени на друго основание през съответния месец, независимо от размера на полученото възнаграждение.

Съгласно чл. 10 от КСО осигурителното правоотношение възниква от деня, от който лицето е започнало да упражнява трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Дължимостта на осигурителни вноски не може да възникне от момент, който да е предходен на момента на вписване на изпълнителя по този договор за управление

и контрол, тъй като с общата разпоредба на чл. 24 от ТЗ изрично е вменена волята на законодателя, правните действия да се пораждат след вписване в търговския регистър. Въз основа на направените констатации по проверявания договор за управление на И. Д. и преценката на характера на полагания труд, макар и свързан с управленска дейност, категорично се формира извода, че последният представлява престация на труд и е следвало да бъде сключен при задължително спазване на чл. 2, ал. 1 от КТ като трудов договор. Неспазването на КТ не може да породи по-благоприятни правни последици за осигурителя или за осигуреното лице, тъй като нарушаването на задължителния специален ред води до квалифициране на спорния договор единствено по общия ред на ЗЗД като граждански договор, пораждащ осигуряване на лицето по реда на чл. 4, ал. 3, т. 5 от КСО. Подобен извод се формира и при неспазването на изискванията на Търговския закон и Законът за търговския регистър при сключване на договор за управление и контрол, поради което и в този случай тези договори се определят по общите разпоредби на ЗЗД като граждански договори.

Преценката на характера на договорите е свързан с качеството на осигуреното лице, което е страна по договора и за определяне на режима на осигуряването му по смисъла на чл. 4, ал. 1-3 от КСО, поради което е вменено в компетентността на контролните органи по чл. 107 от КСО, с оглед дейността на ТП на НОИ, да извършват преценка на видовете сключени договори, предвид правилното определяне на осигурителните права и задължения, които се пораждат от последните.

От събраните по делото доказателства става ясно, че при извършена справка в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ е установено, че от 2008 г. до настоящия момент от дружеството не са превеждани осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване.

Осигурителят е представял документи по реда на чл. 3, ал.1 и 4 и чл. 4 - 5, 8 и 14 от Наредбата за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НИИПОПДОО/ в сила до 31.12.2015 г.

За горесцитирания период са подавани удостоверения Приложение № 9 по чл. 8, ал. 1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване за 1 лице и са изплащани парични обезщетения за временна неработоспособност поради общо заболяване в общ размер на 4 527.88лв.

В ТР не са публикувани годишни финансови отчети за 2016 г. и 2017 г.

За 2018 г. и 2019 г. е декларирано, че дружеството не е извършвало търговска/стопанска дейност по смисъла на Търговския закон.

В тази връзка се доказва, че осигурителят не е подал коректни данни по чл.5, ал.4 от КСО за И. Й. Д. за осигурителен стаж и доход с Декларация обр.1 за периода от 15.06.2016 г. до 19.04.2019г. вкл.

В резултат на това правилно са издадени задължителни предписания № ЗД-1-21-00707133/17.08.2020г. за заличаване на подадените данни с код за „вид осигурен” - 10, за И. Й. Д., тъй като за горесцитирания период не са подавани данни на друго основание по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за лицето от друг осигурител и не следва да се декларира осигурителен стаж и доход от положен труд по без трудово правоотношение, тъй като полученото възнаграждение е под минималната работна заплата за страната, след намаляването му с разходите за дейността, освен това за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019г. дружеството не е извършвало търговска/стопанска дейност по смисъла на Търговския закон.

След всичко изложено съдът счита, че решаващият административен орган правилно

е приел, че Задължителни предписания № ЗД-1- 21-00797133/17.08.2020г., издадени от Б. И., старши инспектор по осигуряването в Дирекция „К.“ при ТП на НОИ - С. град за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО с код за вид осигурен - 10 за И. Й. Д., ЕГН [ЕГН] за периода от 15.06.2016г. до 19.04.2019г. вкл. са правилно и законосъобразно издадени при спазване и правилно прилагане на разпоредбите на КСО, поради което ги е потвърдил, а предявената жалба вх. № Ц4023-21-270#5/03.09.2020г. на осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК] я е отхвърлил като неоснователна.

При този изход на спора на ответинка се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв.

С тези мотиви

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 23, представлявано от И. К.-Управител, чрез адв. М. А., САК, срещу Решение № Ц 1040-22- 389/09.11.20201 г. на директора на ТП НОИ-С. град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД -1 - 21 - 00797133/17.08.2020 г.

ОСЪЖДА на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ап. 23, представлявано от И. К.-Управител, да заплати на ТП на НОИ-С. град сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: